

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

LÆRER & ELEV.

Organ for

„Østersøgades Gymnasium- og Almenskole“.

Nr. 1.

Den 18. Januar 1913.

2. Aarg.

Opdagelsen af Skatteøerne.

(Fortsat.)

Ved Synet af denne Fjeldspids begyndte mit Hjerter at hoppe i mit Bryst og mit Hoved at svimle; thi jeg genkendte straks Bjerget mellem Bugten og Vestkysten paa den store Ø. Saasnart jeg blev tilstrækkelig Herre over min Sindsbevægelse, tog jeg min Lommekikkert op og betragtede Bjerget nøjere. Jeg steg nu ned og anmodede Taylor om at gaa til Vejrs og berette alt, hvad han kunde se. Styrmanden adlød, men erklærede, at der intet var at opdage undtagen Himmelen og Taage. Jeg blev nu vred og sendte Skibsdrengen til Vejrs og derpaa en af Matroserne; men begge kom tilbage med samme Besked. Saa gik jeg selv til Vejrs og saa nu, at de havde Ret. Taagen havde hævet sig tilligemed Solen, og Bjergtoppen var forsvunden. Landet var der; jeg havde set det, og vi styrede stik paa det. Jeg gav imidlertid Ordre til at gøre Skibsbaadene klar og stuve en Pose Beskøjter, et Anker Brændevin, et Par Huggerter, et Par Musketter og tilbørlig Munitiøn i den; selv forsynede jeg mig med et Lommekompass, et Fyrtøj, en Haandøkse og en lille Kikkert. Derpaa tog jeg et Stykke Pergament, skrev „Mary-Janes“ Navn og Bestemmelsessted derpaa tillige med Aar og Datum, forsynede det med min Underskrift som Kaptajn og stak det i en stærk Glasflaske, som jeg forseglede med mit Signet og stuede væk i Baaden med det øvrige Forraad. Flasken

saavel som et lille Unionsflag, jeg bandt om Livet paa mig ligesom et Skærf, var bestemt til at hejse paa Toppen af Bjerget, saasnart det var lykkedes os at bestige det. Jeg var netop bleven færdig med mine Forberedelser til at gaa i Land, da Styrmanden raabte: »Brænding forude!« Jeg styrtede op paa Dækket. Taagen var bleven endnu tættere end før. Der var intet Land i Sigte, skøndt jeg vidste, at vi næppe kunde være en Mils Vej fra Kysten. Brændingen kunde ikke engang ses, men vi hørte tydelig Larmen af dem. Jeg gav Ordre til at lægge bi, hvorpaa jeg tog Taylor til Side og meddelte ham, at det var min Agt straks at gaa i Land med Baaden. Han slog op med Hænderne og bad mig om at opgive mit Forsæt. »Jeg forsikrer Dem, Sir, at der intet Land findes i fire Hundrede Miles Udstrækning til alle Sider. Dette her er Korralrev, og at styre en Baad ind mellem dem i denne Taage, er at gaa den sikre Undergang imøde. Bliv dog idetmindste ombord, til Taagen har lettet sig.« Men jeg lo blot og vilde ikke laane ham Øre.

— »Jo, Styrmand,« sagde jeg, »der er Land knap en Mils Vej herfra. Jeg saa det med mine egne Øjne for et Par Timer siden, og jeg kan fortælle Dem, at det er et Land, som vil gøre hver Mand her ombord rig og lykkelig. Hvad Brændingen angaar, saa lader jeg staa til. Skulde Baaden kæntré, koster det ikke videre Besvær at svømme i Land.« — »Det koster Livet, Sir,« sukkede Styrmanden. Jeg tog imidlertid

ingen Notits heraf, men vedblev at give mine Ordre. Jeg overlod Befalingen over »Mary-Jane« i hans Hænder under min Fraværelse og anmodede ham om, hvis Taagen lettede, at ankre i den store Bugt, som jeg vidste, vi befandt os i Nærheden af. Jeg tilføjede, at jeg ventede at være tilbage til Skibet, inden Mørket faldt paa, men gav dog Ordre til, at en Afdeling af Mandskabet skulde sendes i Land for at opsøge mig, dersom jeg ikke var kommen tilbage inden otte og fyrretyve Timers Forløb. Paa alt dette gik den brave Fyr meget nødig ind og sagde mig Farvel med en saa bedrøvet Mine, som om han fulgte mig til Retterstedet. Baaden blev nu sat i Søen; jeg tog en Matros ved Navn Josh Dunn til at føre Aarerne, selv tog jeg Roret og gav Ordre til at støde fra. Mandskabet om Bord gav et svagt Hurra, idet vi skiltes, og i kortere Tid end det kan fortælles, var »Mary-Jane« forsvunden for os i Taagen. — »Josh,« sagde jeg, da Larmen af Brændingen blev stærkere og stærkere, »skulde Baaden kæntré, maa vi svømme.« — »Vel, Sir,« svarede Josh muntert. »Ret forud,« vedblev jeg, »ligger fast Land; bagved os »Mary-Jane«, men en lille Skonnert er vanskeligere at opdage i Taagen, Josh, end en Ø af Størrelse som Malta eller Madeira.« — »Vel, vel, Sir,« svarede Josh, ligesom tilforn. — »Dersom du er fornuftig,« sagde jeg, »saa haler du ud i Retning af Landet, ligesom jeg. Foreløbig gør vi bedst i at fylde vore Lommer med Beskøjter, for at være forberedte paa alt.« Jeg delte Indholdet af Beskøjtposen, og vi stuvede saa meget i vore Lommer, som de kunde rumme. Larmen var nu tiltaget i den Grad, at vi næppe kunde høre hinandens Stemmer, og det hvide Skum af Brændingen skimtedes allerede gennem Taagen.

»Støt, Josh! skreg jeg, der er Braadsøer ret forude!« Ordene var næppe over mine Læber, førend vi befandt os midt i Brændingen, gennemblødte af Søskummet og døde af Bølgenes Brølen. Jeg saa straks,

at ingen Baad kunde holde sig paa Køl i et saadant Vejr — vores holdt sig næppe i fem Minutter. Den slængtes fra Bølge til Bølge som en ren Nøddeskal. Den arbejdede sig et Par Hundrede Alen fremad, fyldtes med Vand, kæntréde pludselig og forsvandt under Fødderne paa os! Da jeg var forberedt paa denne Ulykke, dukkede jeg op ligesom et Stykke Kork, sluttede Armene fast til Siderne, lukkede Mund og Øjne og lod Bølgerne føre mig med sig. Jeg gjorde imidlertid snart den Opdagelse, at Bølgerne i Stedet for at føre mig til Strandbredden kun kastede mig frem og tilbage mellem Skærene. Nu opgav jeg alt Haab om at drive i Land og halede ud af alle Kræfter i Retning af Kysten, da jeg var en god Svømmer. Blændet, forstødt, forpustet det ene Øjeblik svævende paa en stor Bølge og det andet begravet i Dybet, kæmpede jeg mig fremad trods Vind og Sø med en vældig Energi, som kun Kærligheden til Livet og Bølgærigheden efter Rigdom kunde indgyde. Pludselig berørte mine Fødder fast Grund — tabte den igen — berørte den igen. Jeg samlede alle mine Kræfter til den sidste fortvivlede Anstrengelse, styrtede mig genne det hvide Havskum, der snoede sig ligesom en Skranke langs med Kysten, og faldt næsten grus paa den stenede Strandbred bagved
(Fortsættes i næste Nummer.)

Danske Spejdere i Stockholm.

En Ugestid efter Eksamen i Sommer rejste ca. 50 danske Spejdere her fra København. Det saa ud til, at de skulde have en længere Tur, da de havde fuld Udrustning og Tæpper med. Det skulde de ogsaa De var blevet inviteret af en svensk Troppfører, som var paa Besøg her i Pinseferie til at komme til den store Spejderlejr Djurgården ved Stockholm.

Her samledes Spejdere fra Sverri

Norge, England, Tyskland, Danmark og endogsaa i fra Amerika.

Vi tog med Dampskib fra Havnegade til Malmø og derfra med Tog til Stockholm; Vi tog fra Malmø Kl. 4 om Eftermiddagen og var i Stockholm næste Morgen ved 8-Tiden. Vi blev modtaget af svenske Spejdere og marcherede fra Baneg. gennem Byen direkte til Lejren. Vi havde det aldeles storartet, store rummelige Telte at sove i, fik udmærket Mad, tillavet af nogle svenske Soldater, og var næsten hver Dag paa Stadion. Her fulgte vi Siddepuder, Solskærme, Programmer og hjalp til med at vadske Bryderne, hejse Numre og meget andet. Ude i Lejren for-drev vi Tiden med at spille Fodbold, Haandbold, Slynbold og vi fik foranstaltet en Fodboldkamp, som vi desværre tabte; de norske Spejdere var os langt overlegne.

Endelig kom den Dag, da vi skulde vise os paa Stadion. Det skulde foregaa om Aftenen, og da Solen var gaet ned, var vi parate til at marchere ind.

Alle 1200 Spejdere marcherede ind med et svensk Musikkorps i Spidsen. Lige efter det kom de tyske Spejdere med deres maa Flag, derefter de danske og norske, og saa alle Svenskerne med deres smukke Faner. Vi marcherede Stadion rundt 2 Gange og gik saa ud. Paa et givet Signal kom ca. 100 svenske Spejdere i Gymnastikdragt faende ind og tog Opstilling. Under Kommando af den elskværdige Lejrchef, Kaptajn Littorin viste de forskellige Lege og gjorde samlet Gymnastik. Da de var marcheret ud, kom det danske Hold. Syngende »Jeg elsker de grønne Lunde« og med Dannebrog forrest marcherede vi op, under Ledelse af Ritmester Zeemann. Vi viste Stokkeslag og signalisering under Kommando af Hr. Høyer. et Referat deroppe fra staar der: »De tog sig aldeles glimrende ud i deres fuldstændig ens Dragter, og da de sluttede deres Præstation med pludselig alle som en at kaste sig ned paa Jorden, saaledes, at man fra tilskuerpladsen tydelig kunde se, de dannede

Ordene: Svea leve! brød Bifaldet løs paa en Maade, saa der ingen Tvivl var om, at Publikum forlængst havde tildelt dem Førstepræmien.« Da vi marcherede ud, klappede Folk saadan, at det var vanskeligt at holde Takt, men det gik dog.

Spejder-Opvisningen sluttede med, at alle, saavel danske, norske og tyske, som de svenske Spejdere, gjorde Front mod Kongelogen og afsang den svenske National-sang: Du gamla, Du fria.

Hjemturen gik med Damper gennem den vidunderlig smukke, svenske Skærgaard direkte til Malmø og derfra tilbage til København. Der er vist ikke nogen af Deltagerne i denne Tur, som saa snart vil glemme de 10 Dage, de tilbragte i den smukke, svenske Hovedstad. *A. H. S.*

Brevkasse. 1) Direktion betyder Retning. 2) Saa vidt det er os bekendt, er det ikke en ny Regel. Det maa være en Trykfejl.

Skolekomedien.

Vi har i mange Aar ikke haft Skolekomedie, endelig faar vi det. Den vil blive spillet omkring den 1ste Februar i den nye Sal. Stykket hedder »Soldaterløjer« og er af J. C. Hostrup. (Bladet vil nok senere bringe Meddelelse om, af hvem Personerne spilles.) Der vil blive sammenstillet et Orkester af Drengene her fra Skolen under Ledelse af en Elev ved Navn Bitsch fra 2. Gymnasieklasse.

JENS CHRISTIAN HOSTRUP

er født i København ^{20/5} 1818. Som Student tog han levende Del i det politiske Røre, som da var vakt, og sluttede sig nøje til de Mænd, som virkede for fri Forfatning, Danskhed og nordisk Samfølelse. Hans Betydning som Digter tilhører ogsaa denne Tid, i hvilken han foruden en Mængde Studenterværker skrev en hel Række friske og morsomme Studenterkomedier, det vil sige Lystspil, som ikke blot hyppig fremstillede Scener fra Studentertilvrt, men som ved Studentefester blev spillede af Studenter

og først senere ere erhvervede af det kgl. Teater. Som nogle af de vigtigste nævne vi: *Den tredie, En Spurv i Tranedans, Genboerne, Eventyr paa Fodrejsen og Soldaterløjer.*

Hostrup blev senere Præst, først Silkeborg (1855), derefter i Frederiksborg og har som saadan vundet Navn at en aarfuld og varmhjertig Digter.

8—1—13.

Aa N.

Valdemar Petersen,
Isenkram- og Køkkenudstyr,
28, Nordre Frihavnsgade 28.

— Tlf. Øbro 228. —

Brændeapparater.

Trægenstande til Udskæring og Tarso samt Amagerhylder, Skærme, Klaverbænke m. m. billigst

Sløjdmagasinet, Vendersgade 4.

Chr. Petersen. Tlf. 36195.

Et brugt Dukketeater med Snoreloft, Lem og Kælder er udsat til Salg hos Fru Emma Eriksen, Frederiksborgg. 20. Tlf. Byen 41 20.

Østerbros Skotøjshus,
Østerbrogade Nr. 44. Telefon Øbro 20
Drengestøvler, Spejderstøvler, vandtæt Fodtøj.
Dansesko og Gymnastiksko.

H. E. F.

(Herskinds elektriske Forretning)

Frederiksborggade 7. — Tlf. 36 30.

Skolens Elever faar

10 % Rabat

paa alle elektriske Artikler, som Spejderlamper, elektrisk Legetøj o. s. v. Største Udvalg.

Junker-Jensen

fotograferer alle raske Drengene.

39, Vimmelskaftet 39.

Telefon 82 00.

Otto Grøn's Boghandel, Østerbrogade 42. Telef. 64 55.

ligefer Østersøgade og Øster Farimagsgade,

== **Skolens nærmeste Boghandler.** ==

Slamberg's Eftf., Frederiksborggade 23,
anbefaler sit berømte Spejderur til 2,85 Kr., og Signallommelamper til 2,40 Kr. Batteri og Metaltraadspærer iberegnet.

„Norden“.

Sygeplejeartikler og Forbindstoffer.
Slagesgade 14, 1 Sal. Det hvide Hus

Telefon Øbro 22 66. Udsalg fra:

Simonsen og Weel's Efterfølgere.

Bruun og Hansen,

Fælledvej Nr. 14.

Elementer, Spejderlamper og alle elektriske Artikler.

~ Telefon 103 88. ~

„Prince of Wales“.

C. A. Hagemester — C. B. Simonsen.

122, Gl. Kongevej 122. Hj. af Bülovsvej

Fuldstændig Drengeskivipering.

Specialitet: Huebaand med alle Navne.

Spejder-Uniform.

En kun lidt brugt Spejder-Uniform med noget Tilbehør er billigst til Salg ved Henvendelse til **Alexander Oxholm, Kronprinsessegade 18, 1.** (3. M. B.)

Willumsen's Fugle- og Akvariehus,**Øster Farimagsgade 45.**

(Byggeforeningens Huse), forhen Gothersgade 1

Telefon Øbro 25 50.

Fugle samt Bure — Akvarier og Fisk.

Leverancer til Skoler og Lærestalder

Carl Larsen, Bog- og Papirhandel, Købmagergade 40.

Tlf. 37 53. — Skolens Boghandler fra dens Stiftelse.